

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 240.667 van 6 februari 2018
in de zaak A. 223.434/IX-9150**

In zake: Wout VAN DE MIEROOP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hilde Minnen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Ballaarstraat 69-71 bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS BISDOM ANTWERPEN
VOORKEMPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 september 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw Katholiek Onderwijs Bisdom Antwerpen Voorkempen van “13 september 2017” (versta: 11 september 2017) waarbij het oriënteringsattest C dat door de delibererende klassenraad werd toegekend aan Wout Van de Mieroop, wordt gehandhaafd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 239.389 van 12 oktober 2017 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing ingewilligd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 januari 2018.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Opheffing van de schorsing

3. Verzoeker heeft na het instellen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen verzoekschrift ingediend om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te vorderen. De Raad van State is er in dat geval overeenkomstig artikel 17, § 4, derde lid, van zijn gecoördineerde wetten toe gehouden de uitgesproken schorsing op te heffen.

IV. Kosten

4. Aangezien verzoeker na de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die werd ingewilligd, geen beroep tot nietigverklaring meer heeft ingesteld, moeten de kosten in beginsel te zijnen laste worden gelegd.

Er is de Raad van State geen enkel gegeven bekend dat zou toelaten in dit geval daarvan af te wijken. Verzoeker was op de terechtzitting niet aanwezig, noch vertegenwoordigd om alsnog daarover overtuigende informatie te verstrekken.

Er blijkt dan ook geen grond om de kosten van de vordering ten laste van de verwerende partij te leggen.

De loutere vermelding in een brief van 10 januari 2018 van de raadsvrouw van verzoeker aan de Raad van State dat “partijen een dading afsloten, waaraan reeds uitvoering werd gegeven”, is daartoe ontoereikend.

BESLISSING

- 1. De schorsing bevolen bij arrest nr. 239.389 van 12 oktober 2017 wordt opgeheven.**
- 2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 februari 2018, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, wnd.voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys